

Boli sme na Šachtágu

Jedným z podujatí, ktoré organizoval v posledných dvoch rokoch Malokarpatský banícky spolok je Šachtág. Neviete, čo to je? Ani my sme nevedeli, preto sme naň prijali pozvanie.

Do najväčšej sály Domu kultúry prišli v piatok 5. decembra asi dve stovky ľudí. Muži boli prevažne v slávnostných, čiernych uniformách, nemali ich len hostia a zopár bývalých baníkov.

Upútal nás vchod do sály cez drevenú konštrukciu, ktorá pripomínala vstup do banskej chodby. Aj sála bola zaujímavo upravená, za predsedníckym stolom viseli zástava Malokarpatského baníckeho spolku a banícka zástava. Nad nimi bolo heslo *Banícky stav nech je velebený*.

Keď nadišiel čas začiatku, v sále zhaslo svetlo. Z chodby so svetielkami v rukách, spievajúc banícku hymnu vošli muži v čiernych uniformách. Bolo to pôsobivé, nezainteresovaný nemohol prehliadnuť hrdosť týchto ľudí na svoje povolanie. Vzápätí emotívnu chvíľu vystriedala veselšia časť programu.

Ako nám povedal predseda Malokarpatského baníckeho spolku Jozef Mašuta, Šachtág to je riadená zábava baníkov. Vznikol v Banskej Štiavnici a odtiaľ ho prevzali do Pezinku. Priatelia zo Štiavnického baníckeho spolku urobili v Pezinku v auguste 2002 ukážku, ako u nich Šachtág vyzerá. V decembri toho istého roku si Pezinčania urobili aj svoj Šachtág.

Zaujímavá a zábavná je voľba "šefov" Šachtágu, ktorými sú - slávne vysoké a neomylné Prezidium (čo povie to platí), Fuksmajor (organizuje prijímanie nových členov), Kantor (vedie skupinu spevákov), Pivný dispečer (stará sa o to, aby každý mal na stole pivo). Všetci tí, ktorí nemajú funkcie sú obyčajní Fuksovia. Všetci musia poslušne piť pivo, ktoré je nápojom večera. Ten kto piť nemôže, musí požiadať o výnimku. Dôležité je vedieť pri pití držať pohár, ten kto to nevie musí si to s plným pohárom zopakovať, alebo za trest vypíť pol-

litrák vody (všimli sme si, že baníkom voda nechutila). Na Šachtágu bola napínavá súťaž v pití piva, ten kto bol zo súťažiacej dvojice rýchlejší vyhral a mohol postúpiť až do finále. Noví členovia baníckeho stavu musia pod dohľadom krstného otca a Fuksmajora absolvovať skok cez kožu. Pred tým musia na sude, z ktorého sa skáče, ako inak, na dúšok vypíť pohár piva.

V sále vládla ozaj výborná nálada, hoci mal program scenár, hodne sa improvizovalo, všetci sa dobre bavili.

Po programe prišla na rad voľná zábava, s pohostením a tancom. Podujatie sa skončilo neskoro v noci.

(mo)

Skok cez kožu.

Pomáhať ľuďom ju robí šťastnou

Na nedávnom odovzdávaní ocenení dobrovoľným darcom krvi pezinčského okresu prevzala najcenejšie ocenenie - diamantovú Jánskeho plaketu. Má za sebou obdivuhodných 68 bezplatných odberov krvi.

"Prvýkrát som darovala krv ako osemnásťročná. Darkyňou bola aj moja mama, raz som jej povedala, že pôjdem na odber s ňou. Mame sa to nezдалo, možno ma chcela ešte mladučkú ušetriť' nejakých problémov. Ale nakoniec som išla s ňou, bola som odvážna, chcela som to tiež vyskúšať. Krv mi zobrali a mala som z toho veľmi dobrý pocit," - povedala nám 59-ročná Viola Kilhofová.

Potom už na organizované odbery chodila pravidelne, raz za štvrtok. Prerušila ich v len období, keď bola tehotná a keď bola po operácii žľáz. Viackrát ju požiadali darovať krv pre niekoho kto ju práve potreboval. Nemocnice sa často obracali na príbuzných pacientov, aby darovali krv pre svojho najbližšieho. Keď niekto s takouto prosbou za ňou pri-

šiel, nikdy nevála. Aj manžela, keď bol po havárii a potreboval krv, ju darovala viackrát. "Raz som išla na plánovaný odber krvi do nemocnice na Partizánskej ulici v Bratislave. Prišli tam zdravotníci z Kramárov, že súrne potrebujú moju nulku. Zobrali ma ihneď do sanitky a uháňali sme do druhej nemocnice. Dialo sa to všetko za takých zvláštnych okolností. Už prichádzajúc z chodby som zazrela zakrvaveného muža, ktorému o chvíľu napojili moju krv - z ruky do ruky. Zranený očividne nevnímal. Mala som z toho neobvyklý pocit, čudovala som sa, že krv zo mňa vôbec tiekla. Pri iných odberoch je to anonymné, neviete kto vašu krv dostane. Ale dostala

som už ďakovné listy, ktoré mi pacienti poslali prostredníctvom zdravotníkov."

Viola Kilhofová má tri dcéry, aj ony už darovali krv. Má teda nasledovníčky. Veľkú radosť má zo šiestich vnúčenciev. Teší ju, že sú jej blízki zdraví, to považuje za najdôležitejšie, aj pre seba. Posledný rok krv nedarovala, lebo jej pred odberom zistili vyšší tlak, to bol dôvod, že jej krv nezobrali. Priznáva, že je dosť neporiadna, keď si zatiaľ nenašla cestu k lekáre, ale je presvedčená, že ešte krv bude môcť darovať.

Dobrovoľné darcovstvo krvi je predovšetkým prejav lásky k človeku. "Je to krásny pocit, pomáhať ľuďom, ktorí to potrebujú, najmä vtedy, keď im ide o to najdrahšie, o zdravie. Viem ako je ono pre človeka dôležité, preto ma darcovstvo robí šťastnou," - povedala nám na záver V. Kilhofová.

My len dodávame, že šťastnou môže byť i spoločnosť, ktorá má takto zmýšľajúcich jedincov. Týmto ľuďom patrí naša veľká vďaka.

(mo)

Činnosť Červeného kríža

Poslanie Červeného kríža iste netreba vysvetľovať, pretože málo kto o ňom nepočul. Nás zaujímalo, aký stav je v našej pezinčskej organizácii. Obrátili sme sa na najpovolanejšiu - predsedníčku mestskej organizácie Jozefínu Kovárovú:

I Zmenila sa v posledných rokoch organizácia slovenského Červeného kríža v našom meste?

- Zmenila, pokiaľ ide o funkčnosť miestnych organizácií. V Pezinku ich bolo päť, v súčasnosti je už len jedna. Tie ostatné prestali z rôznych príčin fungovať.

I Koľko evidujete členov?

- V súčasnosti ich máme 320, tento stav sa však každý rok mení, žiaľ, členov nám ubúda. Starší odchádzajú a mladších prichádza ozaj veľmi málo.

I Akú činnosť konkrétne robíte?

- Predovšetkým učíme prvú pomoc na školách, v autoškolách a v niektorých firmách a inštitúciách, pokiaľ nás o to požiadajú. Robíme to zaujímavou formou - premietnutím filmu s praktickými ukážkami ošetrovania zlomenín, popálenín, zastavenia krvácania a obväzových techník.

I Zúčastňujete sa aj na niektorých podujatiach, kde zabezpečujete prvú pomoc?

- V tomto roku sme boli napríklad na podujatiach súvisiacich s návštevou pápeža, na Vinobraní a na rôznych spoločenských a športových akciách.

I Vieme, že pomáhate aj pri náboře bezpríspevkových darcov krvi...

- V tomto roku sme pomáhali zorganizovať tri hromadné odbery krvi od dobrovoľných darcov. Našou úlohou bolo pomôcť zabezpečiť účasť. Toto sa nám vždy podarilo, dokonca niekedy prišlo aj viac darcov, ako mohla odberová jednotka v ten deň odberov realizovať.

I Pezinčania teda majú zmysel pre humánnosť...

- Môžem povedať, že v Pezinku je veľa ľudí v tomto smere uvedomelých, s dobrým srdcom, ktorí sú ochotní pomáhať. Teší ma, že sú to aj mladí ľudia, najmä z gymnázia a odborného učilišťa.

I Čo by ste chceli odkázať vašim členom?

- Chcela by som ich v tomto predvianočnom čase a pred vstupom do nového roku pozdraviť, poďakovať sa im z celého srdca za ich dobrorotu a ochotu pomáhať ľuďom, ktorí to potrebujú a zaželať im veľa šťastia, lásky a hlavne dobrého zdravia, ktoré oni pomáhajú prinavracovať iným. (mo)

Poslanecký deň

V stredu 7. januára 2004 od 16.00 - 18.00 hod. sa uskutoční v budove MsÚ na Radničnom nám. 7, v miestnosti č. 11, pravidelný Poslanecký deň.